

Arrest

nr. 215 409 van 21 januari 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 25 mei 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat M. LYS en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Tadzjiek van etnische origine te zijn. U bent het sjiitische geloof aanhangig. U bent afkomstig uit het dorp Mianaday, gelegen in het district Khoshi van de provincie Logar.

U studeerde sinds hamal 1393 (volgens de Gregoriaanse kalender april 2014) chemische technologie aan de Polytechnic universiteit in Kabul. Gedurende uw studies sliep u in een hostel op de campus. In juni 2015, tijdens de ramadan, had u een incident met een leerkracht. Uw leerkracht godsdienst zei dat sjiieten ongelovigen zijn. U kwam op voor uw geloof en zei dat die stelling niet klopte. Het meningsverschil liep uit de hand en uw leerkracht sloeg u in uw gezicht. Daarop ontstond een gevecht tussen u en uw leerkracht. Uw leerkracht bedreigde u en zei dat hij uw leven niet zou sparen. U belde

met uw broer en verliet de universiteit. U ging terug naar Mianadaya waar u gedurende een ruime twee maanden nog verbleef.

Uw broer, N.A. (...), werkte voor het bedrijf SIKa als ingenieur. SIKa was gesitueerd in het districtscentrum van Khoshi. In de eerste maand na uw terugkeer ging u soms mee naar zijn kantoor omdat hij van mening was dat u zo kon bijleren. In totaal ging u vijf tot zes keer voor een uur naar het bureau van uw broer. Na uw terugkeer kreeg uw broer dreigementen van de taliban omwille van zijn werk voor het bedrijf SIKa, dat regelmatig samenwerkte met de overheid. Uw broer kreeg meermaals doodsb bedreigingen van een onbekende nummer. Op het einde van asad 1394 (volgens de Gregoriaanse kalender augustus 2015) vertelde uw broer u over de dreigementen. Hij vertelde u dat u eveneens bedreigd werd. Vanaf het moment dat uw broer u vertelde over de dreigementen mocht u van hem niet meer buiten komen. U bleef gedurende een maand thuis. Op 9 mizan 1394 (volgens de Gregoriaanse kalender 1 oktober 2015) vertrok u naar Kabul waar u diezelfde nacht om twee uur met de smokkelaar vertrok. U reisde naar België via Pakistan, Iran, Turkije, Griekenland, Oostenrijk en Duitsland.

Op 11 november 2015 kwam u aan in België waar u op 16 november 2015 een verzoek tot internationale bescherming indiende.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u volgende documenten neer: uw taskara, uw universiteitskaart, uw kaart van de universiteitsbibliotheek, een stemkaart, een certificaat van de middelbare school, brief van uw kungu club in België, een verzendingsbewijs uit Afghanistan, mailverkeer over bedreigingen die uw broer had ontvangen, een verklaring over het werk van uw broer bij SIKa, twee aanbevelingsbrieven van het Amerikaanse leger voor uw broer, een werkbadge van uw broer, acht certificaten over het werk van uw broer, de verblijfskaart, het rijbewijs en een visitekaartje van uw broer in de VS en een foto van u en uw broer in Khoshi.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

Uw verklaringen over de door u ondergane vervolgingsfeiten zijn namelijk dermate vaag, inconsistent en onlogisch dat er geen geloof aan kan worden gehecht.

Vooreerst moet er worden opgemerkt dat u uw voorgehouden problemen met één van uw docenten in Kabul niet aannemelijk hebt gemaakt. Zo is het erg opmerkelijk dat u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) op geen enkel moment heeft vermeld dat u uw studies heeft stopgezet en halsoverkop uit Kabul bent vertrokken omdat u er met de dood werd bedreigd door één van uw docenten na een dispuut over religie in zijn les. U haalde deze feiten immers wel aan tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS (CGVS, p. 13). Wat betreft de persoonlijke problemen waardoor u Afghanistan had verlaten, vermeldde u op de DVZ niets anders dan de hypothetische vrees dat de taliban u waarschijnlijk zouden willen vermoorden indien ze achterhaalden dat u chemie studeerde (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Toen u met dit nalaten werd geconfronteerd, stelde u dat u bij de DVZ geen tijd kreeg om dit probleem te vermelden omdat u van hen enkel uw directe vluchtaanleiding mocht vermelden. Deze verklaring is evenwel weinig aannemelijk aangezien u bij DVZ geen enkel incident hebt aangehaald dat de directe aanleiding van uw vertrek uit Afghanistan vormde. U verwees toen enkel naar algemene omstandigheden en problemen die enkele familieleden van u hebben ondervonden. Zo werd opgetekend dat sjiiten in Logar dikwijls worden vermoord door de taliban, dat een verwant van u 2,5 jaar geleden werd vermoord omdat hij een sjiit was, dat de taliban uw broer hebben bedreigd omdat hij als ingenieur werkte bij een Amerikaans bouwbedrijf, dat u afkomstig bent uit een familie waar iedereen gestudeerd heeft, dat de taliban u waarschijnlijk zouden willen vermoorden indien ze achterhaalden dat u zelf chemie studeerde en dat u gevlucht bent omdat jullie in Afghanistan geen normaal veilig leven kunnen leiden, er niet kunnen studeren en er voortdurend in angst leven (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u toen desalniettemin hebt nagelaten om te vermelden dat u tevens met de dood bent bedreigd door een docent aan de universiteit van Kabul, doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van de verklaringen die u daaromtrent hebt afgelegd op het CGVS.

Bovendien legde u inconsistente verklaringen af wanneer er gevraagd werd of u ergens klacht had neergelegd tegen de docent die u fysiek had belaagd en u met de dood had bedreigd. Eerst verklaarde u dat u niemand had aangesproken om klacht neer te leggen, gezien ze toch niets zouden ondernemen (CGVS, p.14). Dit is evenwel een blote bewering. Later in het persoonlijk onderhoud paste u uw verklaringen daarover bovendien aan. U verklaarde plots dat u een aantal keer naar de administratie van de universiteit bent geweest om klacht in te dienen, maar dat ze u onmiddellijk wegstuurden omdat ze zeiden dat u loog (CGVS, p. 16). Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen over dit incident.

Ook verklaarde u dat er in het verleden al acties ondernomen werden na incidenten met dezelfde docent, maar u kon dit evenwel niet concreet maken (CGVS, p. 15). U verwees enkel naar een algemeen incident tijdens de ramadan op een universiteitshoel in Kabul in 2014 en u voegde er zelf aan toe dat dit eigenlijk werd veroorzaakt door de bewuste docent. Dit is echter een blote bewering. Uit de algemene informatie blijkt immers nergens dat de bewuste docent iets te maken zou hebben met dit incident. Het is opmerkelijk dat hoewel u aanhaalt dat er in het verleden al acties waren tegen die islamleerkracht, u geen enkel concreet incident benoemt en evenmin de studenten kent die toen effectief tegen die persoon zijn opgestaan. Tevens blijkt nergens uit de beschikbare informatie dat sjiiten gevisieerd worden in onderwijsinstellingen in Kabul.

Voorts moeten er ernstige bedenkingen worden gemaakt bij uw verklaringen dat niemand wilde luisteren naar de sjiiten op uw universiteit en dat bepaalde docenten er in hun lessen laster verspreiden over de sjiiten (CGVS, p. 15). Zo moet erop worden gewezen dat uw verklaringen betreffende de aanwezigheid van sjiiten op de universiteit inconsistent zijn. U verklaarde eerst dat er andere sjiiten op de universiteit aanwezig waren maar niet in uw klas en dat u wist dat sommige sjiiten door de hierboven vermelde docent hun hele jaar hadden moeten overdoen (CGVS, p. 14). Even later verklaarde u dan weer dat u niet wist of er andere sjiiten waren op de universiteit aangezien u ze niet kon herkennen (CGVS, p. 16). Voornoemde vaagheden en inconsistenties doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen op de universiteit in Kabul.

Daarnaast kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw bewering dat u door opstandelingen werd bedreigd omdat u uw broer af en toe had vergezeld naar zijn werk bij Sika in Logar. In de eerste plaats moet er opnieuw op worden gewezen dat u bij de DVZ helemaal geen verklaringen heeft afgelegd betreffende een dergelijke persoonlijke bedreiging. U verklaarde toen enkel dat uw broer bedreigd werd omwille van zijn functie bij een Amerikaans bouwbedrijf (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gedurende uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u echter dat u omwille van de functie van uw broer, en het feit dat u vaak naar uw broer zijn kantoor ging, eveneens persoonlijk bedreigd werd (CGVS, p. 13). Het is evenwel niet aannemelijk dat u hierover helemaal geen verklaring zou afleggen bij de DVZ, gezien deze bedreiging de directe aanleiding is van uw vertrek uit Afghanistan. Deze vaststelling doet in ernstige mate afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met opstandelingen in Logar.

Bovendien zijn uw verklaringen over uw activiteiten bij Sika weinig aannemelijk. U verklaart dat uw broer u gedurende één maand meenam naar zijn werkgever omdat hij van mening was dat u er kon bijleren (CGVS, p. 13). Toen hierover werd doorgevraagd bleek evenwel dat u uw broer tijdens die maand slechts vijf of zes keer naar zijn werk hebt vergezeld en dat u toen telkens slechts één uur op zijn kantoor hebt doorgebracht (CGVS, p. 19). Het is dan ook maar de vraag wat u op die tijd zou kunnen leren op het werk van uw broer. Zelfs indien er geloof zou worden gehecht aan uw bewering dat u samen met uw broer ging werken bij Sika, quod non, dan nog is het bijzonder weinig aannemelijk dat de lokale opstandelingen u op basis van een vijftal passages op het werk van uw broer zouden beschuldigen van collaboratie met de buitenlandse aanwezigheid in Afghanistan.

Tevens zijn uw verklaringen betreffende de dreigementen enorm vaag. Gevraagd naar hoe vaak uw broer telefonisch bedreigd werd, kon u hier geen antwoord op geven (CGVS, p. 19). Ook toen er gevraagd werd of u aan uw broer had gevraagd hoe vaak hij dreig telefoons had gekregen, verklaarde u dat u dit niet had gedaan (CGVS, p. 19). Gevraagd naar wat er juist over u gezegd werd in de dreig telefoons, kwam u niet verder dan de mededeling dat ze zeiden dat u bij uw broer werkte en ook een salaris van ongelovigen ontving (CGVS, p. 19). Ook verklaarde u gedurende uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS dat u niet wist of de dreiging van de taliban of van Daesh kwam (CGVS, p.19). Nochtans verklaarde u bij de DVZ dat de dreigementen van de taliban afkomstig waren (vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Uw vage en inconsistente verklaringen betreffende de dreigementen doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Daarnaast is het opmerkelijk u dat u na de dreigementen in augustus 2015, waarbij eveneens uw naam genoemd werd, nog een maand in Khoshi bleef (CGVS, p.18). Uw broer, die tewerkgesteld was voor het Amerikaanse bedrijf, bleef zelfs nog twee maanden langer in Khoshi (CGVS, p.19-20). Daarenboven was uw broer gedurende voornoemde periode nog steeds aan het werk voor het Amerikaanse bedrijf in Khoshi waardoor hij problemen had gekregen met de lokale opstandelingen (CGVS, p.20). Het is

evenwel weinig aannemelijk dat u nog een maand in Koshi verbleef terwijl uw leven daar in gevaar was en dat uw broer zelfs nog twee maanden langer bleef werken voor het bewuste Amerikaanse bedrijf. Hierbij moet nog worden opgemerkt dat het weinig aannemelijk is dat u twee maanden eerder uit Afghanistan bent vertrokken dan uw broer, terwijl hij eigenlijk het meeste gevaar liep. Voornoemde onaannemelijkheden doen opnieuw afbreuk aan uw geloofwaardigheid.

Voorts legt u inconsistente verklaringen af betreffende uw vertrek uit Afghanistan. Bij de DVZ verklaarde u dat u gedurende drie nachten bij uw zus in Kabul verbleef (verklaring DVZ, vraag 31), terwijl u gedurende uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS eerst verklaarde dat u slechts één nacht bij uw zus verbleef (CGVS, p.3), en later verklaarde dat u er zelfs de volledige nacht niet meer bleef maar al om 2 uur 's nachts vertrok (CGVS, p.12). Uw inconsistente verklaringen hieromtrent doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw problemen de opstandelingen in Khoshi.

Wat betreft uw verklaring over de algemene vervolging van sjiïeten in Afghanistan moet vooreerst worden gesteld dat uit informatie beschikbaar op het CGVS, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat hoewel sjiïeten regelmatig het slachtoffer worden van aanvallen van extremistische soennitische groeperingen, er niet kan worden gesteld dat er in Afghanistan sprake zou zijn van een systematische vervolging van personen louter omwille van het feit dat zij sjiïeten zijn. Bovendien moet worden opgemerkt dat een algemene verwijzing naar geweld tegen sjiïeten in Afghanistan geenszins volstaat om aanspraak te kunnen maken op de toekenning van internationale bescherming. U dient uw ingeroepen vrees als sjiïet bij terugkeer naar Afghanistan in concreto aan te tonen, wat u niet hebt gedaan.

Omwille van deze redenen moet worden geconcludeerd dat u uw vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebt gemaakt. Ze vormen dus geen basis voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming, met name de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming in de zin van art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara bevestigt hoogstens uw verklaringen omtrent uw identiteit. Dit wordt hier niet onmiddellijk betwist. Uw stemkaart bevestigt hoogstens dat u in Afghanistan eventueel bent gaan stemmen. Uw certificaat van de middelbare school bevestigt hoogstens dat u de middelbare school heeft afgewerkt. Uw documenten van de Polytechnic universiteit bevestigen enkel dat u studeerde in Kabul. Dit wordt hier niet betwist. De brief van uw kungfu club toont enkel aan dat u in België kungfu lessen volgt. De enveloppe waarin alles u werd toegestuurd bevestigt enkel dat u post uit Afghanistan heeft ontvangen. De foto van u en uw broer toont enkel aan dat u een band heeft met voornoemde persoon. De documenten betreffende het werk van uw broer (mailverkeer over bedreigingen die uw broer had ontvangen, een verklaring over het werk van uw broer bij SIKa, twee aanbevelingsbrieven van het Amerikaanse leger voor uw broer, een werkbadge van uw broer en acht certificaten over het werk van uw broer) kunnen hoogstens aantonen dat uw broer in maart 2014 nog aan de slag was bij SIKa en in februari 2013 bedreigingen heeft ontvangen van de taliban toen hij nog werkte voor het Amerikaanse leger in Afghanistan. Dit wordt hier niet onmiddellijk betwist. Deze documenten handelen evenwel niet over de periode waarin u problemen zou hebben gekend met de opstandelingen in Logar. De documenten betreffende het statuut van uw broer in de VS tonen enkel aan dat hij in de VS een status heeft verkregen, maar zeggen niets over de aanleiding van het verkrijgen van een status.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus aan Afghanen met een risicoprofiel kan een Afghaanse verzoeker ook een subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land. In casu is het Commissariaat-generaal is van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich in de hoofdstad Kabul te vestigen, waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit de actuele en objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de stad Kabul via haar internationale luchthaven op een veilige manier toegankelijk is.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 19 april 2016 in rekening genomen. Niettegenstaande het rapport aangeeft dat de veiligheidssituatie in 2015 achteruit gegaan is en dat zowel het aantal burgerslachtoffers, als het aantal veiligheidsincidenten op het gehele Afghaanse grondgebied gestegen is, bevestigt het rapport nog steeds het bestaan van regionale verschillen in de veiligheidssituatie in Afghanistan. Bovendien wordt nergens in deze UNHCR richtlijnen geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Afghaan een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Afghanistan, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Afghanen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken asielzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan.

UNHCR wijst er op dat verzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstig en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. UNHCR adviseert dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in de gebieden waar er sprake is van een actief conflict volgende objectieve elementen in ogenschouw genomen worden om te bepalen of er sprake van veralgemeend, willekeurig geweld: (i) het aantal burgers dat het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, waaronder bomaanslagen, luchtaanvallen en zelfmoordaanslagen; (ii) het aantal conflict gerelateerde incidenten; en (iii) het aantal personen dat omwille van het conflict ontheemd werden. UNHCR benadrukt dat het aantal burgerslachtoffers en het aantal veiligheidsincidenten belangrijke indicatoren zijn voor het bepalen van de intensiteit van het voortdurend conflict in Afghanistan. In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien dat de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde EASO COI report Afghanistan: Security Situation van december 2017) blijkt dat nationale en internationale veiligheidstroepen prominent aanwezig zijn in de stad. Voorts blijkt dat de regering, het Afghaanse Nationale Leger (ANA) en de Afghaanse Nationale Politie (ANP) de situatie in Kabul relatief goed onder controle hebben. De stad is, net zoals bijna alle provinciehoofdsteden stevig in handen van de overheid en relatief veilig. Omwille van de hoge concentratie aan overheidsgebouwen, internationale organisaties, diplomatieke compounds, en internationale en nationale veiligheidsdiensten, verschilt de veiligheidssituatie in de stad Kabul van de situatie in de meeste andere Afghaanse districten en provincies. Het gros van het geweld dat in de hoofdstad plaatsvindt, kan toegeschreven worden aan de AGE's die in de stad actief zijn en er complexe aanslagen plegen. De terreuraanslagen die zij in de onderzochte periode pleegden, kaderen binnen het patroon dat zich de laatste jaren gevestigd heeft in de stad Kabul, met name gecoördineerde en complexe aanslagen die gericht zijn tegen "high profile" doelwitten waarbij de internationale aanwezigheid en Afghaanse autoriteiten worden geviséerd. Het geweld in de stad is voornamelijk gericht tegen Afghan National Security Forces (ANSF), overheidsmedewerkers, en buitenlandse (diplomatieke) aanwezigheid. Hoewel veel van deze aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijk collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn van de opstandelingen in Kabul. Wel heeft IS sinds 2016 enkele grootschalige aanslagen gepleegd, waarbij de sjiitische minderheid in de stad geviséerd werd. Willekeurige aanslagen met veel burgerdoden maar zonder aanwijsbaar doelwit komen niet voor in de stad. Dit patroon houdt nog steeds stand. De impact van de beschreven aanslagen is verder niet van dien aard dat het inwoners van de stad dwingt hun woonplaats te verlaten. Bovendien blijkt de stad een toevluchtsoord te zijn voor burgers die het geweld in andere districten en provincies ontvluchten.

Niettegenstaande er zich in de hoofdstad Kabul met enige regelmaat complexe aanslagen voordoen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de hoofdstad Kabul actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de hoofdstad Kabul aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Kabul. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die er op wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt in de stad Kabul. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 19 april 2016 blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. UNHCR aanvaardt daarentegen dat alleenstaande mannen en getrouwde koppels in bepaalde omstandigheden zonder ondersteuning van hun familie of hun gemeenschap kunnen leven in stedelijke of semi-stedelijke gebieden die onder de controle van de regering vallen en waar de nodige infrastructuur beschikbaar is om te kunnen voorzien in de elementaire levensbehoeften. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich in de hoofdstad Kabul vestigt.

Immers, uit uw verklaringen blijkt dat u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghansitan anderhalf jaar chemische technologie hebt gestudeerd aan de Polytechnic universiteit in Kabul. U haalde een conflict aan met een docent waardoor u niet terug kan naar de universiteit (CGVS, p.13), maar uit bovenvermelde vaststellingen blijkt dat daar geen geloof aan kan worden gehecht. Voorts blijkt uit uw verklaringen dat uw zus in Kabul woont en dat u bij haar terecht kon toen u Afghanistan verliet. Zo sliep u alvorens naar België te reizen in haar woning in Kabul (CGVS, p. 3 en 12-13). Er is in Kabul dus een familiaal netwerk waar u beroep op kan doen. Gezien u voorafgaand aan uw vertrek uit Afghanistan reeds studeerde en verbleef aan de universiteit in Kabul, kan worden aangenomen dat u over de middelen beschikt om daar uw studies te volbrengen en uw leven op te bouwen. Dit blijkt tevens uit uw verklaring dat u uit een familie komt waarbij iedereen studeerde (vragenlijst CGVS, vraag 5; CGVS, p. 11) en dat uw familie een beroep doet op arbeiders om op jullie velden te werken (CGVS, p. 11). Er kan dan ook geconcludeerd worden dat uw familie over de nodige middelen beschikt om u hierbij de nodige ondersteuning te bieden.

Er mag dan ook worden aangenomen dat u, die voldoende zelfstandig en initiatiefrijk genoeg is om naar Europa te reizen en zich in een vreemde gemeenschap te vestigen, bij terugkeer naar het land waarvan u de nationaliteit bezit, in staat is om buiten uw regio van herkomst in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u in de stad Kabul over een veilig en redelijk intern vluchtalternatief beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. U toont geenszins het tegendeel aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker leidt wat zich aandient als een enig middel af uit de schending van "de Vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève", de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), het zorgvuldigheidsbeginsel en "beoordelingsfout".

2.1.2. Vooreerst geeft verzoeker een overzicht en samenvatting van de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

2.1.3. Vervolgens tracht verzoeker de "motivatie" van het CGVS te weerleggen. Hij gaat daarbij eerst in op de toekenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Dat hij de problemen aan de universiteit van Kabul bij de DVZ niet vermeldde, verklaart verzoeker doordat hij daar beperkt bleef in zijn verklaringen omdat men hem vroeg de directe reden voor zijn vertrek uit Afghanistan te geven, er werd aangegeven dat hij kort moest zijn en er werd duidelijk gemaakt dat hij bij het CGVS zijn hele verhaal kon doen. Hoewel het ook in Kabul als sjiïet steeds moeilijker werd om te leven en dit zeker meespeelde bij zijn beslissing om het land te verlaten, zijn het de incidenten en problemen in Khoshi die de directe aanleiding vormden voor zijn vertrek. Verzoeker gaf bij de aanvang van het gehoor bij het CGVS overigens al aan dat hij bij de DVZ niet de tijd kreeg om al zijn problemen te vermelden en maakte spontane melding van zijn problemen met de leerkracht. Zijn advocaat merkte aan het einde van het gehoor eveneens op dat het opviel dat verzoeker reeds bij de

aanvang een heel aantal fouten in het verslag van de DVZ aanhaalde en stelde dat hij zijn verhaal bij de DVZ niet volledig kon doen. Het verbaast verzoeker dat hiermee door verweerder geen rekening wordt gehouden bij de beoordeling en dat hem meermaals inconsistenties en onvolledigheden in zijn verklaringen bij de DVZ worden verweten. *“Het kan verzoeker niet verweten worden dat hij de vraag die hem door de DVZ gesteld werd al te letterlijk nam en zich beperkt heeft tot de directe aanleiding van zijn vlucht. Het feit dat hij het incident met zijn leerkracht toen niet vermeldde is in dat licht begrijpelijk en niet van dien aard om afbreuk te doen aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen hierover.”*

Over de aan hem verweten inconsistentie over het al dan niet indienen van een klacht, doet verzoeker gelden dat zijn verklaringen op een verschillende manier geïnterpreteerd kunnen worden. *“Inderdaad, op de vraag of hij naar iemand gegaan was om over het gedrag van de leerkracht te vertellen, antwoordde hij negatief (CGVS, p-14). Later in het interview gaat het over de aanwezigheid en de (on)zichtbaarheid van sjiieten op de universiteit en over de gevechten tussen sjiieten en soennieten. In deze context verklaart verzoeker dat hij een paar keer naar de administratie is gegaan om klacht in te dienen maar dat de administratie niet geloofde dat hij sjiiet was (CGVS, p. 16). Deze klachten sloegen dan ook niet zozeer op incidenten met de betreffende docent maar wel op andere incidenten waarbij verzoeker zich als sjiiet geïdentificeerde en gediscrimineerd voelde. De klachten van verzoeker werden toen echter niet au sérieux genomen. In dat licht is het begrijpelijk dat verzoeker verklaart dat hij het gevoel had dat een klacht over het gedrag van de leerkracht en diens houding en uitspraken ten opzichte van sjiieten geen zin zou hebben en hij op dat niveau dus niets ondernomen heeft.”*

“Ook de vermeende inconsistenties inzake de aanwezigheid van sjiieten op de universiteit lijken het gevolg van een wel erg selectieve lezing van verzoekers verklaringen. Op de vraag of verzoeker de enige sjiiet in de universiteit was, antwoordt hij dat er nog waren maar niet in zijn klas, aangezien hij de enige was die opstond tegen zijn leerkracht (CGVS, p. 14); immers, als er nog waren, zouden ze volgens hem wel opstaan tegen de leerkracht (CGVS, p. 16). Persoonlijk kende hij geen sjiieten, aangezien je niet kan zien wie sjiiet is (CGVS, p. 16). Hij meent wel weet te hebben van andere sjiieten die hun jaar hebben moeten overdoen vanwege een islam-vak (CGVS, p. 14). Bovendien waren er regelmatig religieuze gevechten, dus moeten er volgens hem wel sjiieten geweest zijn (CGVS, p. 16).

Uit deze verklaringen valt geen tegenstrijdigheid af te leiden. Verzoeker maakt afdoende duidelijk dat het niet visueel zichtbaar was wie sjiiet was; dat wel uit verschillende zaken kon worden afgeleid dat er aan de universiteit sjiieten aanwezig waren; dat hij door het gebrek aan medestand in zijn protest vermoedt dat in zijn klas geen sjiieten zaten, maar dat hij dat niet met zekerheid kan zeggen.

Bovendien verbindt verwerende partij een sterk gevolg aan de vermeende inconsistenties wanneer zij hieruit afleidt dat ernstige bedenkingen moeten worden gemaakt bij verzoekers verklaringen over discriminatie en laster tegen sjiieten aan de universiteit. Zoals verder uiteengezet blijkt dat de sjiitische minderheid in Afghanistan wel degelijk ernstig geïdentificeerd wordt door sectair geweld en discriminatie (zie verder). Uit een persartikel in verband met een dodelijk incident op een universiteitscampus in Kabul als gevolg van een sectair conflict blijkt bovendien dat, hoewel maatregelen genomen worden om politieke activiteiten te bannen uit de universiteiten, de campussen wel degelijk een belangrijke rol spelen bij het aanwakken van religieuze en sectaire onrust en dat studenten en docenten groepen vormen die hun ideologische verschillen op de campus uitvechten (stuk 4).

Vanwege deze discriminatoire houding ten opzichte van sjiieten aan de universiteit is het niet verwonderlijk dat zij niet te koop lopen met hun religieuze oriëntatie, en dat zij daarom moeilijk te onderscheiden vallen van de andere studenten.”

Verzoeker concludeert dat de aan hem verweten inconsistenties veeleer het gevolg zijn van een onzorgvuldige interpretatie van zijn verklaringen. Verder benadrukt hij dat hij spontane, concrete en gedetailleerde verklaringen aflegde over het incident met de leerkracht.

Ook inzake het verwijt dat hij bij de DVZ niet zou hebben vermeld dat de opstandelingen hem persoonlijk bedreigden, verwijst verzoeker naar de reeds hoger gedane uiteenzetting omtrent het gehoor bij de DVZ. *“Aangezien de bedreigingen aan het adres van verzoeker bovendien via zijn broer gebeurden, heeft hij met zijn verklaring bij de DVZ dat zijn broer bedreigd werd weliswaar een belangrijk onderdeel van zijn directe vluchtaanleiding (met name het feit dat deze dreigementen ook hemzelf betroffen) achterwege gelaten, maar dat kan hem gezien de druk die hij bij de DVZ ervoer om kort te zijn en de geruststelling dat hij verdere details bij het interview met het CGVS kwijt zou kunnen, niet verweten worden.”*

Verder begrijpt verzoeker niet waarom verweerder zijn activiteiten bij SIKa niet aannemelijk acht. *“Verzoeker heeft zijn aanwezigheid bij SIKa op geen enkel moment overdreven of belangrijker*

voorgesteld dan ze in realiteit was. Uit zijn verklaringen hieromtrent kunnen geen tegenstrijdigheden afgeleid worden. Hij vertelde enkel dat er op het kantoor van zijn broer soms internet was, en hij dan meeging en daar werkte, dat zijn broer hem dit leerde gebruiken (CGVS, p. 17). Op de vraag of verzoeker niet op het kantoor van zijn broer was toen die een dreigtelefoon ontving met dreigementen aan het adres van verzoeker, antwoordde hij negatief, en dat hij maar af en toe naar het kantoor van zijn broer ging, niet de hele dag bleef, telkens ongeveer een uur. Op de vraag hoe vaak hij daar geweest was, antwoordde hij "gedurende die maand dat ik er was 5 à 6 keer" (CGVS p. 19).

Verzoeker verklaart dat particulieren in Afghanistan niet over computers beschikken, en dat ook zijn lessen op school hieromtrent vooralsnog zuiver theoretisch waren gebleven. Het is dus perfect geloofwaardig dat de broer van verzoeker meent dat hem iets bij te leren valt door hem een aantal keer mee te nemen naar zijn kantoor en te tonen hoe een computer en internet werkt. Het is ook volstrekt aannemelijk dat zijn broer niet de hele dag kon besteden aan het onderrichten van zijn broer en dat hij slechts een aantal keer voor een uurtje meekwam om wat extra uitleg te krijgen.

Het is dan ook onduidelijk waarom de verklaringen van verzoeker op dit punt als ongeloofwaardig worden afgedaan."

Vervolgens betoogt verzoeker, verwijzend naar zijn verklaringen bij het CGVS, dat het CGVS ten onrechte stelt dat zijn aanwezigheid bij SIKa de enige verklaring zou zijn voor de dreigementen aan zijn adres. "Naast het feit dat hij wellicht gezien werd toen hij zijn broer vergezelde naar SIKa, geeft verzoeker dus aan dat ook zijn loutere familieband met zijn broer en het feit dat hij erg veel tijd met hem doorbracht, aan de basis lagen van de dreigementen aan zijn adres.

Verzoekers broer heeft jarenlang voor het Amerikaanse leger in Afghanistan gewerkt (stuk 5). Nadat hij verschillende bedreigingen ontving, kreeg hij een overplaatsing naar het SIKa-project, dat ook deel uitmaakt van USAID (stuk 6)."

Verzoeker wijst op algemene informatie omtrent de situatie, risico's en problemen voor zowel personen die samenwerken met de overheid of buitenlanders als hun familieleden.

"Verzoeker verklaart herhaaldelijk dat zijn broer erg weinig informatie wilde geven over de dreigetelefontjes om zijn ouders en jongere broer niet ongerust te maken. Hij gaf de noodzakelijke informatie, met name dat er dreigementen geuit werden en dat deze eveneens gericht waren ten aanzien van zijn broer, en gebood hem vervolgens om voortaan binnen te blijven. Gezien het profiel van de broer als geschoolde, volwassen man met een verantwoordelijke functie, die zorg draagt voor zijn gepensioneerde ouders en wiens beslissingen op verzoeker duidelijk een grote impact hebben (zo vertrok hij na het incident met zijn docent op aandringen van zijn broer ogenblikkelijk van de campus in Kabul) zijn verzoekers verklaringen ook op dit punt niet onaannemelijk."

"Eveneens volstrekt aannemelijk is het feit dat de voorbereiding van verzoekers vlucht enige tijd vergde. Zijn broer nam het heft in handen en regelde zijn vlucht. In tussentijd bleef verzoeker steeds in het huis van zijn ouders en kwam hij om veiligheidsredenen niet meer buiten. Dat zijn broer zelf pas twee maanden later vertrok, wordt verklaard doordat hij wachtte op groen licht om naar de Verenigde Staten te kunnen vertrekken, waar hij momenteel overigens over een verblijfstitel beschikt."

"Ook de kleine inconsistentie betreffende het aantal nachten dat hij voor zijn vertrek bij zijn zus overnachtte (3 nachten dan wel 1 nacht) is geen element dat afbreuk doet aan zijn verklaringen over de problemen in Logar."

2.1.4. Verzoeker gaat vervolgens in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verweerder erkent dat de situatie in verzoekers regio van herkomst van zulke aard is dat deze beantwoordt aan de criteria in voornoemd artikel. Verweerder maakt echter toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet en oordeelt dat verzoeker in Kabul beschikt over een intern vestigingsalternatief.

Verzoeker gaat in dit kader in op zijn persoonlijke omstandigheden. Hij voert aan:

"Waar verwerende partij in haar beslissing opmerkt dat verzoeker niet het bewijs levert dat hij omwille van persoonlijke omstandigheden specifiek geraakt wordt door een reëel risico als gevolg van het geweld in Kabul, en dat zij evenmin zelf over elementen beschikt die op een verhoogd risico wijzen, houdt zij onvoldoende rekening met het bijzondere profiel van verzoeker, en met name met het feit dat hij het sjiitische geloof aanhangig is.

Recente objectieve informatie bevestigt immers dat de sjiitische minderheid in toenemende mate gevisieerd wordt door aanslagen in Afghanistan. UNAMA rapporteerde in 2016 al een grote toename van sectair geweld gericht tegen de sjiitische moslims en bevestigt in haar rapport van april 2018, dat de situatie in Afghanistan tijdens de eerste drie maanden van 2018 omvat, dat de doelgerichte aanslagen tegen de sjiitische bevolking voortduren, voornamelijk in de vorm van zelfmoordaanslagen en complexe aanvallen van daesh.

Verwerende partij merkt in haar beslissing zelf op dat sinds 2016 in Kabul hoofdstad enkele grootschalige aanslagen gepleegd werden waarbij de sjiitische minderheid in de stad gevisieerd werd. Verschillende pers-artikelen bevestigen dit (stuk 11).

Op basis van deze informatie moet geconcludeerd worden dat verzoeker wel degelijk omwille van persoonlijke omstandigheden een verhoogd risico heeft om ernstige schade op te lopen als gevolg van het geweld in Kabul.

(...)

Wat zijn familiaal netwerk in Kabul betreft, verklaart verzoeker dat de persoon bij wie hij de nacht voor zijn vertrek verbleef niet zijn zus is maar wel zijn halfzus, die een stuk ouder is dan hij (volgens zijn schatting 48 jaar oud) en met wie hij amper een band heeft. Hij verklaart dat zij in feite hun familie heeft verlaten toen ze trouwde met haar man, hetgeen voor de geboorte van verzoeker plaatsvond. Bovendien heeft zij weet van de problemen van verzoeker en zal zij niet accepteren dat hij haar, haar man en haar kinderen in de problemen brengt. Verzoeker kan dus niet beschouwd worden te beschikken over een beschikbaar familiaal netwerk in Kabul."

Vervolgens gaat verzoeker in op de algemene omstandigheden in Kabul. Volgens hem worden de vaststellingen van verweerder inzake de intensiteit van het geweld in Kabul door verschillende gezaghebbende bronnen tegengesproken. Verweerder gaat voorbij aan de inhoud van het eigen, gehanteerde EASO-rapport. Verzoeker wijst op de inhoud van dit rapport en enkele rapporten van UNAMA inzake het aantal burgerslachtoffers in Kabul. Tevens wijst hij op informatie van UNHCR. Daarnaast wijst hij op en citeert hij uit informatie van Amnesty International en op de informatie in bijlagen 12 tot 14 bij het verzoekschrift. Verder wijst verzoeker op een arrest van het Franse *Cour Nationale du droit d'asile*.

Volgens verzoeker hield verweerder ten onrechte geen rekening met de aanzienlijke verslechtering van de veiligheidssituatie in Kabul.

"In het licht van deze omstandigheden, en rekening houdende met de restrictieve interpretatie van artikel 48/5, § 3 die aan de verwerende partij oplegt aan te tonen dat verzoeker bij zijn terugkeer naar Kabul geen reëel risico op ernstige schade zou lopen, moet worden geconcludeerd dat Kabul niet kan worden beschouwd als een redelijk intern vluchtalternatief voor verzoeker.

Verwerende partij betwist niet dat verzoeker niet kan terugkeren naar het district Khoshi in de provincie Logar omwille van het willekeurig geweld waarvan burgers daar het slachtoffer worden. Bij gebrek aan een redelijk intern vluchtalternatief in Kabul moet verzoeker daarom de subsidiaire bescherming toegekend worden."

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. kopie verblijfsvergunning A.N. (...) in de Verenigde staten

4. *universityworldnews.com*, *Universities closed after sectarian violence on 'politicised' campus*, 28.02.2012

5. Stukken die de tewerkstelling van verzoekers broer bij het Amerikaanse leger aantonen:

a) Werkbadge N.A. (...) U.S. Army

b) Acht certificaten N.A. (...) van het U.S. Army Corps of Engineers

6. arbeidsbewijs USAID — Sika-East project inzake tewerkstelling N.A. (...)

7. aanbevelingsbrief Special Immigrant Visa programma N.A. (...)

8. mailwisseling N.A. (...) en supervisor inzake bedreigingen

9. UNHCR, *International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan*, 12 maart 2018

10. UNHCR, *Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan*, 19 april 2016 (uittreksel)

11. Pers-artikelen:

a) *Independent*, *Kabul explosion: At least 41 dead in bomb attack on Shia cultural centre*, 28 december 2017

b) *Aljazeera*, *Afghanistan: Blast in Kabul's Shia area kills at least seven*, 9 maart 2018

c) *The Washington Post*, *'We suffer more': Rising violence on Shiite targets takes toll on Afghanistan's Hazaras*, 21 maart 2018

12. *Ecoi.net, General security situation in Afghanistan and Events in Kabul, geraadpleegd op 24 mei 2018 (uittreksel)*
13. *BBC, Afghanistan : Kabul voter centre suicide kills 57, 22 april 2018*
14. *Aljazeera, Twin ISIL suicide blasts kill 29 in Afghanistan's Kabul, 30 april 2018*
15. *Arrest Cour Nationale du droit d'asile (Frankrijk), 9 maart 2018*

3. Door partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota de richtlijnen van UNHCR inzake Afghanistan van 30 augustus 2018 en drie persartikels neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Verzoeker wijst op hetgeen UNHCR stelt inzake de situatie en de beschikbaarheid van een intern vestigingsalternatief in Kabul en betoogt dat UNHCR de conclusie van verweerder tegenspreekt.

Verder benadrukt hij dat, in lijn met hetgeen hij reeds stelde in het verzoekschrift, de sjiitische minderheid in toenemende mate wordt gevisieerd in Afghanistan en Kabul. Hij wijst op een grote aanslag jegens sjiitische studenten aan de universiteit van Kabul. De persartikels dienaangaande bevestigen dat deze aanslag volgde op een hele reeks eerdere aanslagen die specifiek gericht waren tegen de sjiieten en dat de sjiitische bevolking in Kabul zich extreem onveilig en onvoldoende beschermd voelt. Verzoeker meent dat dit een persoonlijke omstandigheid vormt die, samengenomen met de situatie in Kabul en het gegeven dat hij aldaar niet over een familiaal netwerk beschikt, noopt tot de conclusie dat hij er niet over een intern vestigingsalternatief beschikt.

Voorts wenst verzoeker een recent geval van sectair geweld, tussen soennieten en sjiieten, op de universiteit van Kabul ter aandacht van de Raad te brengen. In het persartikel dienaangaande wordt bevestigd dat er reeds eerder politieke en etnische problemen waren aan de universiteit van Kabul. Dit ontkracht de stelling van verweerder als zou er nergens uit de informatie blijken dat sjiieten in de onderwijsinstellingen in Kabul worden gediscrimineerd en bevestigt wat verzoeker in het verzoekschrift aanvoerde. Verzoeker stelt dat deze informatie zijn verklaringen over zijn problemen aan de universiteit kracht bijzet.

3.2. Verweerder legt op 4 december 2018 door middel van een aanvullende nota informatie neer over de (veiligheids-)situatie in Afghanistan in het algemeen en Kabul in het bijzonder (rechtsplegingsdossier, stuk 7). Verweerder leidt uit deze informatie af dat de situatie in Kabul niet beantwoordt aan het bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4. Beoordeling van de zaak

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat, waar in de bestreden beslissing uitgebreid gemotiveerd wordt omtrent de concrete, door verzoeker aangehaalde bedreigingen ten gevolge van het profiel van zijn broer in Khoshi, deze beslissing slechts een korte motivering bevat aangaande de andere, door verzoeker aangehaalde vluchtreden uit Khoshi (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.5.). De informatie waarop deze motivering is gestoeld dateert bovendien van meer dan een jaar geleden en gaat louter in op de situatie in Afghanistan in zijn algemeenheid en de situatie in Kabul in het bijzonder. Ook de informatie die partijen in het kader van onderhavige beroepsprocedure aanreiken heeft geen betrekking op de situatie specifiek voor verzoekers provincie en district doch handelt over de situatie in Afghanistan in het algemeen en in Kabul in het bijzonder.

Verder wordt in de bestreden beslissing op omstandige wijze ingegaan op de (veiligheids-)situatie in Kabul en wordt daarbij gemotiveerd dat en waarom deze stad, "*daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst*" voor verzoeker kan worden beschouwd als een intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Op de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst wordt niet ingegaan. Evenmin bevat het administratief dossier concrete en specifieke informatie dienaangaande. Partijen brengen in het kader van onderhavige beroepsprocedure dergelijke informatie evenmin bij. Andermaal beperken zij zich tot de situatie in Afghanistan in het algemeen en Kabul in het bijzonder.

De Raad acht het in het licht van verzoekers verklaringen en de overige, in het dossier opgenomen stukken en informatie nodig om, alvorens in te gaan op de eventuele mogelijkheid van een intern vestigingsalternatief in Kabul in hoofde van verzoeker, zijn verzoek om internationale bescherming, voor wat betreft zowel zijn persoonlijke omstandigheden en vluchtredenen als de (veiligheids)situatie, te

beoordelen ten aanzien van zijn eigen, specifieke regio van herkomst, met name het district Khoshi in de provincie Logar in Afghanistan.

Gezien het de Raad te dezen ontbreekt aan de nodige onderzoeksbevoegdheid, ontbreekt het de Raad bijgevolg aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen en dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 april 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT